

ศาสนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

สำหรับวันแพร่ธรรมสากล ปี 2022

“ท่านจะเป็นพยานถึงเรา” (กจ 1.8)

พี่น้องชายหญิงที่รัก!

พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพตรัสพระวาจาเหล่านี้แก่บรรดาศิษย์ของพระองค์ ก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ดังที่บรรยายไว้ในหนังสือกิจการอัครสาวกว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และท่านจะรับอนุภาพเพื่อจะเป็นพยานถึงเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย จนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (1.8) ข้อความเหล่านี้ยังเป็นหัวข้อของวันแพร่ธรรมสากลของปี 2022 ซึ่งเดือนเราเสมอว่า พระศาสนจักรเป็นธรรมทูตโดยธรรมชาติ วันแพร่ธรรมสากลปีนี้เปิดโอกาสให้เราระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญหลายประการในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร คือ ครอบรอบ 400 ปี ของการก่อตั้ง สมณกระทรวงการเผยแผ่ความเชื่อ (Congregation de Propaganda Fide) ปัจจุบันคือ สมณกระทรวงการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Congregation for the Evangelization of Peoples) และครอบรอบ 200 ปี ของสมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อ และครอบรอบ 100 ปี ของสมณองค์การยูวธรรมทูต และสมณองค์การนักบุญเปโตรอัครสาวก ซึ่งได้รับการยอมรับภายใต้ชื่อ “สมณองค์การ”

ให้เราไตร่ตรองวลีสำคัญสามประการที่สรุปอยู่บนพื้นฐานสามประการของชีวิตและพันธกิจของบรรดาศิษย์ทุกคน คือ “ท่านจะเป็นพยานถึงเรา” “จนถึงที่สุดปลายแผ่นดิน” และ “ท่านจะรับอนุภาพพระจิตเจ้า”

1. “ท่านจะเป็นพยานถึงเรา” การเรียกคริสตชนทุกคนให้เป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า

นี่เป็นจุดศูนย์กลาง ซึ่งเป็นหัวใจของคำสอนของพระเยซูเจ้าที่ประทานให้กับบรรดาศิษย์ในแง่ของการถูกส่งออกไปในโลก บรรดาศิษย์ต้องเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้า ขอขอบคุณพระพรหมทานของพระจิตเจ้าที่พวกเขาจะได้รับ ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนและในที่ใดก็ตาม พวกเขาพบพระพรหมทานเหล่านี้ด้วยตัวพวกเขาเอง พระคริสตเจ้าทรงเป็นคนแรกที่ถูกส่งมาเป็น “ธรรมทูต” ของพระบิดา (เทียบ ยน 20.21) และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเป็น “ประจักษ์

พยานที่เชื่อสัตย์” ของพระบิดา (เทียบ วว 1.5) ในทำนองเดียวกัน คริสตชนทุกคนได้รับเรียกให้เป็นธรรมทูตและเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า และพระศาสนจักร ซึ่งเป็นชุมชนศิษย์พระคริสตเจ้า ไม่มีพันธกิจอื่นใดนอกจากการประกาศพระวรสารไปทั่วโลก ด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า อัครลักษณะของพระศาสนจักรคือการประกาศพระวรสาร

การมองลึกลงไปที่คำว่า “ท่านจะเป็นพยานถึงเรา” สามารถชี้แจงบางแง่มุมของพระพันธกิจที่พระคริสตเจ้าทรงมอบหมายแก่บรรดาศิษย์ได้ในเวลาที่เหมาะสม กริยา रूपพหูพจน์เน้นย้ำถึงธรรมชาติของชุมชนและของพระศาสนจักร แห่งกระแสเรียกการเป็นธรรมทูตของบรรดาศิษย์ ทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วได้รับเรียกสู่การแพร่ธรรม ในพระศาสนจักรและโดยอำนาจที่ได้รับมอบหมายของพระศาสนจักร ด้วยเหตุนี้ การแพร่ธรรมจึงดำเนินไปพร้อมกัน มิใช่เป็นรายบุคคล แต่ในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนของพระศาสนจักร และไม่ทำตามความคิดริเริ่มของตนเอง แม้แต่ในกรณีที่บุคคลในสถานการณ์เฉพาะบางอย่างก็มิได้ดำเนินพันธกิจการประกาศพระวรสารเพียงลำพัง เขาต้องกระทำเช่นนั้นในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรที่มอบหมายให้เขา ดังที่นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 ทรงสอนในสมณสาส์นเตือนใจ “การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน”(Evangeliæ Nuntiandi) เอกสารที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “การประกาศพระวรสารไม่ใช่กิจกรรมส่วนตัวและแยกต่างหากของผู้ใดผู้หนึ่ง แต่เป็นกิจกรรมของพระศาสนจักรโดยแท้ เมื่อผู้เทศน์ ครูคำสอน หรือผู้อภิบาลสัตบุรุษคนใดคนหนึ่ง แม้ที่ต่ำต้อยที่สุดในดินแดนที่อยู่ห่างไกลแสนไกล ประกาศพระวรสาร รวมชุมชนเล็กๆเข้าด้วยกัน จัดการเรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์ แม้เพียงคนเดียวนั้น เขาก็ประกอบกิจกรรมของพระศาสนจักรและการประกอบกิจกรรมนั้นนับรวมเข้ากับงานประกาศพระวรสารของพระศาสนจักร มิใช่ด้วยความเกี่ยวพันทางด้านสถาบันเท่านั้น แต่ด้วยสายสัมพันธ์ที่แลเห็นไม่ได้และลึกซึ้งของพระพรพรทานด้วย ที่กล่าวนี้หมายความว่า เขาประกอบกิจกรรมนั้น โดยมีได้ถือว่าเป็นภารกิจที่ตนต้องทำหรือโดยความคิดอ่านของเขาเอง แต่โดยรวมมือในภารกิจของพระศาสนจักรและในนามของพระศาสนจักร” (EN 60) แท้จริงแล้ว ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่พระเยซูเจ้าทรงส่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ออกไปเป็นคู่ๆ การเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าของคริสตชนนั้นเป็นไปในลักษณะของชุมชนเป็นหลัก จากแก่นสำคัญในการมีอยู่ของชุมชนความเชื่อ แม้จะเป็นชุมชนเล็กๆ แต่ก็เป็นการทำให้พันธกิจการแพร่ธรรมเจริญก้าวหน้า

นอกจากนี้ บรรดาศิษย์ยังถูกเรียกร้องให้ดำเนินชีวิตส่วนตัวในแก่นแท้ของการเป็นธรรมทูต พระเยซูเจ้าทรงส่งพวกเขาไปยังโลกไม่เพียงเพื่อแพร่ธรรมเท่านั้น แต่พร้อมกับและเหนืออื่นใด คือเพื่อดำเนินชีวิตตามพันธกิจที่พวกเขาได้รับมอบหมาย มิใช่เพียงเพื่อเป็นประจักษ์พยานเท่านั้น แต่เหนือสิ่งอื่นใด เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าด้วย ดังถ้อยคำกระตุ้นเตือนของอัครสาวกเปาโลที่ว่า “เราแบกความตายของพระเยซูเจ้าไว้ในร่างกายของเราอยู่เสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูเจ้าจะปรากฏอยู่ในร่างกายของเราด้วย” (2 คร 4.10) แก่นแท้ของการแพร่ธรรมคือการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า นั่นคือ ต่อชีวิตของพระองค์ ความทุกข์ทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพ เพื่อความรักต่อพระบิดาและต่อมนุษยชาติ การที่บรรดาอัครสาวกมองหาผู้ที่จะมาแทนที่ของยูดาสในบรรดาผู้ที่เคยเป็นประจักษ์พยานถึงการกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนพวกเขา (เทียบ กจ 1.21) ไม่ใช่เป็นเหตุบังเอิญเป็นพระคริสตเจ้า และเป็นพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพอย่างแท้จริง ทรงเป็นพระผู้ที่เราต้องเป็นประจักษ์พยานถึง และทรงเป็นผู้ที่เราต้องแบ่งปันชีวิตของพระองค์ บรรดาธรรมทูตของพระคริสตเจ้าไม่ได้ถูกส่งมาเพื่อประกาศตนเอง เพื่อแสดงคุณสมบัติและความสามารถที่โน้มน้าวใจ หรือทักษะการจัดการของพวกเขา ในทางกลับกัน พวกเขาได้รับเกียรติสูงสุดในการนำเสนอพระคริสตเจ้าด้วยวาจาและการกระทำ โดยประกาศข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์แก่ทุกคน ดังที่บรรดาอัครสาวกกลุ่มแรกกระทำ ด้วยความยินดีและอย่างตรงไปตรงมา

ในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้าย ประจักษ์พยานที่แท้จริงคือ "มรณสักขี" ผู้ที่สละชีวิตของตนเพื่อพระคริสตเจ้า ตอบแทนพระพรที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเราด้วยพระองค์เอง “แรงบันดาลใจประการแรกในการประกาศพระวรสาร คือ ความรักของพระเยซูเจ้าที่เราได้รับประสบการณ์แห่งการช่วยให้รอดพ้นที่เราได้รับจากพระองค์ผู้ทรงปลุกดันให้เรารักพระองค์มากยิ่งขึ้นเสมอ” (EG 264)

ในที่สุด เมื่อพูดถึงการเป็นประจักษ์พยานของคริสตชน จากการสังเกตของนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 ยังคงใช้ได้อยู่เสมอ “คนสมัยนี้ตั้งใจฟังการเป็นประจักษ์พยานมากกว่าครู หรือถ้าเขาฟังครู ก็เพราะครูเป็นประจักษ์พยาน”(EN 41) ด้วยเหตุผลนี้ ประจักษ์พยานของชีวิตคริสตชนแท้จริงเป็นพื้นฐานสำหรับการถ่ายทอดความเชื่อ นอกเหนือจากนี้ งานการประกาศพระบုคลลของพระคริสตเจ้าและคำพูดของพระองค์ก็มีความจำเป็นเท่าเทียมกัน อันที่จริง นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 ได้กล่าวต่อไปว่า “การเทศน์สอน หรืออิกนัย

หนึ่งคือการประกาศสารด้วยวาจา นี่ เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยจริงๆ... คำพูดยังคงเหมาะกับยุคของเรายู่เสมอ เป็นต้นว่าถ้าคำพูดนั้นมีอำนาจของพระเป็นเจ้าอยู่ ด้วยเหตุนี้ หลักความจริงของนักบุญเปาโลที่ว่า “ความเชื่อจึงมาจากการฟัง” (รม 10 .17) จึงเป็นความจริงที่เดียวที่ พระวาจาที่ได้ยินนั้นจะนำไปสู่ความเชื่อ” (EN 42)

ในการประกาศพระวรสาร แบบอย่างชีวิตคริสตชนและการประกาศพระคริสตเจ้านั้น แยกจากกันไม่ได้ ต่างรับใช้กันและกัน เป็นปอดสองข้างที่ทุกชุมชนจะต้องหายใจหากต้องการเป็นธรรมทูต การเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าที่สมบูรณ์ สม่ำเสมอ และด้วยความชื่นชมยินดีเช่นนี้จะเป็แรงค้ำคูดสำหรับการเติบโตของพระศาสนจักรในสหัสวรรษที่สามอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าขอเตือนทุกคนให้นำความกล้าหาญ ความตรงไปตรงมา และความกระตือรือร้นแบบคริสตชนกลุ่มแรกมาใช้อีกครั้ง เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าด้วยวาจาและการกระทำในทุกด้านของชีวิต

2. “จนถึงสุดปลายแผ่นดิน” ความจริงตลอดกาลของพันธกิจการประกาศพระวรสารสากล

ในการบอกบรรดาศิษย์ให้เป็ประจักษ์พยานถึงพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ยังบอกด้วยว่าพวกเขาจะถูกส่งไปที่ใด “ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (กจ 1.8) ที่นี่เราเห็นลักษณะสากลของพันธกิจของบรรดาศิษย์อย่างชัดเจน นอกจากนี้เรายังเห็นการขยายตัวทางภูมิศาสตร์แบบ “ออกจากจุดศูนย์กลาง” ราวกับว่าอยู่ในวงกลมศูนย์กลางของพันธกิจ โดยเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งประเพณีของชาวยิวถือว่าเป็นศูนย์กลางของโลก ไปจนถึงแคว้นยูเดีย และแคว้นสะมาเรีย และจนถึง “สุดปลายแผ่นดิน” บรรดาศิษย์ไม่ได้ถูกส่งไปเพื่อเปลี่ยนศาสนา แต่เพื่อการประกาศ คริสตชนไม่ไปเปลี่ยนศาสนาใคร หนังสือกิจการอัครสาวก กล่าวถึงการขยายขอบเขตการเป็นธรรมทูตนี้และให้ภาพพจน์ที่เด่นชัดของพระศาสนจักรที่ “ออกไป” ด้วยความซื่อสัตย์ต่อการเรียกของพระศาสนจักรให้เป็ประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับการนำทางโดยพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้าในสภาพที่เป็นรูปธรรมในชีวิตของพระศาสนจักร คริสตชนกลุ่มแรกถูกเบียดเบียนในกรุงเยรูซาเล็ม และแพร่กระจายไปทั่วแคว้นยูเดียและแคว้นสะมาเรีย คริสตชนกลุ่มแรกเป็ประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้าในทุกหนทุกแห่งอย่างมีประสิทธิภาพ (เทียบ กจ 8.1, 4)

สิ่งที่คล้ายกันยังคงเกิดขึ้นในสมัยของเรา เนื่องจากการกดขี่ทางศาสนาและสถานการณ์ของสงครามและความรุนแรง คริสตชนจำนวนมากถูกบังคับให้หนีจากบ้านเกิดของตนไปยังประเทศอื่น เรารู้สึกขอบคุณพี่น้องเหล่านี้ที่ไม่จมอยู่ในความทุกข์ทรมานของตัวเอง แต่เป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าและความรักของพระเจ้าในประเทศที่ยอมรับพวกเขา ดังนั้นนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 จึงสนับสนุนให้พวกเขาตระหนักถึง “ความรับผิดชอบต่อผู้อพยพในประเทศที่รับพวกเขา” (EN 21) เราเห็นมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าการมีอยู่ของบรรดาผู้มีความเชื่อจากหลายเชื้อชาติทำให้เห็นเป็นใบหน้าของชุมชนวัด และทำให้พวกเขาเป็นสากล และเป็นคาทอลิกมากขึ้นได้อย่างไร ด้วยเหตุนี้ การอภิบาลดูแลผู้อพยพย้ายถิ่นควรได้รับการดูแลเป็นกิจกรรมธรรมดาที่สำคัญ ซึ่งสามารถช่วยให้สัตบุรุษในท้องถิ่นค้นพบความชื่นชมยินดีในความเชื่อคริสตชนที่พวกเขาได้รับอีกครั้ง

คำว่า “จนถึงสุดปลายแผ่นดิน” ควรทำทนายบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าในทุกยุคทุกสมัย และผลักดันพวกเขาให้ออกไปไกลกว่าที่คุ้นเคยเพื่อการเป็นประจักษ์พยานถึงพระองค์ แม้ว่าจะมีเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นทุกอย่างมีความก้าวหน้าทันสมัย ยังมีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ซึ่งการเป็นประจักษ์พยานธรรมดาของพระคริสตเจ้าเพื่อนำข่าวดีแห่งความรักของพระองค์ยังไปไม่ถึง นอกจากนั้น ความจริงของมนุษย์ก็ไม่ต่างจากความกังวลของบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าในพันธกิจของพวกเขา พระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าจะต้อง “ออกไป” เสมอ เพื่อมุ่งสู่ขอบฟ้าใหม่ทางภูมิศาสตร์ สังคม และขอบฟ้าของการดำรงอยู่ ไปสู่ “พรมแดน” แห่งสถานที่และสถานการณ์ของมนุษย์ เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าและความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์ชายและหญิงทุกคน วัฒนธรรม และสถานะทางสังคม ในแง่นี้ การแพร่ธรรมจะเป็นการแพร่ธรรมสู่นานาชาติ ตามที่สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 ได้สอนไว้ พระศาสนจักรต้องมุ่งไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง เกินขอบเขตของตน เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงความรักทั้งหมดของพระคริสตเจ้า ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าอยากจะจดจำและแสดงความขอบคุณต่อบรรดาธรรมทูตทุกคนที่สละชีวิตเพื่อ “ก้าวไปไกลยิ่งขึ้น” ในการแสดงความรักของพระคริสตเจ้าที่มีต่อพี่น้องชายและหญิงทุกคนที่พวกเขาพบ

3. “ท่านจะรับอนุภาพจากพระจิตเจ้า” ขอให้เราได้รับพลังและการนำทางจากพระจิตเจ้าเสมอ

เมื่อพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพทรงมอบหมายให้บรรดาศิษย์เป็นประจักษ์พยานถึงพระองค์ พระองค์ยังทรงสัญญากับพวกเขาถึงพระหรรษทานที่จำเป็นสำหรับความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และท่านจะรับอนุภาพเพื่อจะเป็นพยานถึงเรา” (กจ 1.8) ตามเรื่องราวในหนังสือกิจการอัครสาวก เป็นการสืบเนื่องมาจากการเสด็จลงมาของพระจิตเจ้าเหนือบรรดาศิษย์ว่ากิจการแรกของการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงบนกางเขนและกลับคืนพระชนมชีพได้เกิดขึ้นด้วยการประกาศสอนเรื่องพระเยซูเจ้าที่เรียกว่า การประกาศสอนทางธรรมทูตของนักบุญเปโตรกับผู้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เป็นการเปิดศักราชที่บรรดาศิษย์ของพระเยซูประกาศพระวรสารแก่โลก ในขณะที่พวกเขาเคยอ่อนแอหวาดกลัว และปิดตนเอง พระจิตเจ้าได้ทรงประทานพลังกำลัง ความกล้าหาญ และปรีชาญาณแก่พวกเขาในการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าต่อหน้าทุกคน

เช่นเดียวกับที่ "หากพระจิตเจ้ามิได้ทรงคลอใจก็ไม่มีผู้ใดพูดได้ว่า 'พระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า'" (1 คร 12.3) ดังนั้น จึงไม่มีคริสตชนคนใดสามารถเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์และแท้จริงได้หากปราศจากการคลอใจและความช่วยเหลือจากพระจิตเจ้า ด้วยเหตุนี้ศิษย์ธรรมทูตของพระคริสตเจ้าทุกคนได้รับเรียกให้ตระหนักถึงความสำคัญที่เป็นหัวใจของงานของพระจิตเจ้า ให้การประทับของพระองค์สถิตอยู่ทุกวัน รับพลังกำลังและการนำทางที่ไม่มีวันลี้มเลวจากพระองค์ แน่นอนเมื่อเรารู้สึกเหนื่อย ไม่มีแรง กระตุ้น หรือสับสน ควรจำไว้ว่าให้เราอธิษฐานภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระจิตเจ้า ข้าพเจ้าขอเน้นย้ำอีกครั้งว่าการอธิษฐานภาวนามีบทบาทเป็นรากฐานสำคัญในชีวิตธรรมทูต เพราะการอธิษฐานภาวนาช่วยให้เราได้รับความสดชื่นและได้รับพลังจากพระจิตเจ้า ซึ่งเป็นที่มั่นอันศักดิ์สิทธิ์ของการฟื้นฟูพลังและความปีติยินดีในการแบ่งปันชีวิตของพระคริสตเจ้ากับผู้อื่น “การได้รับความปีติยินดีของพระจิตเจ้าเป็นพระหรรษทาน ยิ่งกว่านั้นเป็นกำลังเดียวที่ช่วยให้เราสามารถเทศน์สอนพระวรสารและยืนยันความเชื่อของเราในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (สารถึงสมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม :PMS 21 พฤษภาคม 2020) พระจิตเจ้าจึงเป็นตัวเอกที่แท้จริงของการแพร่ธรรม พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานถ้อยคำที่ถูกต้อง ในเวลาที่เหมาะสม และในวิถีทางที่ถูกต้องแก่เรา

จากการกระทำได้กล่าวของพระจิตเจ้า เรายังต้องการนี้จนถึงวันครบรอบการเป็นธรรมทูตที่จะมีการเฉลิมฉลองในปี 2022 การก่อตั้ง *สมณกระทรวงการเผยแผ่ความเชื่อ* (Congregation

de Propaganda Fide) ในปี 1622 ได้รับแรงบันดาลใจจากความปรารถนาที่จะส่งเสริมสนับสนุนคำสั่งในการเป็นธรรมทูตในดินแดนใหม่ เป็นพระญาณเอื้ออาทรอย่างแท้จริง สมณกระทรวงได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้พันธกิจการประกาศของพระศาสนจักรปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจทางโลกอย่างแท้จริง เพื่อที่จะก่อตั้งพระศาสนจักรท้องถิ่นเหล่านั้น ซึ่งปัจจุบันแสดงถึงพลังอันยิ่งใหญ่ เราหวังว่าในสี่ศตวรรษที่ผ่านมา ด้วยความสว่างและพลังของพระจิตเจ้า สมณกระทรวงจะดำเนินต่อไปและทำงานให้เข้มข้นขึ้นในเรื่องของการประสานงาน การจัดระเบียบ และส่งเสริมกิจกรรมธรรมทูตของพระศาสนจักร

พระจิตเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงนำทางพระศาสนจักรสากล ยังทรงเป็นแรงบันดาลใจให้ชายและหญิงธรรมดาทั่วไปสำหรับพันธกิจพิเศษ ดังนี้ เปาลิน จารีคอต สตรีชาวฝรั่งเศสจึงได้ก่อตั้ง *องค์กรเผยแผ่ความเชื่อ* (Society for the Propagation of the Faith) เมื่อ 200 ปีก่อน การประกาศเป็นบุญราศีของเธอจะได้รับการเฉลิมฉลองในปีกาญจนาภิเษกนี้ แม้ว่าจะมีสุขภาพไม่ดี เธอยอมรับการคล้อยใจจากพระเจ้าในการสร้างเครือข่ายการอธิษฐานภาวนาและการเรียกรไเรเงินสำหรับบรรดาธรรมทูต เพื่อให้บรรดาสัตบุรุษสามารถมีส่วนร่วมในการแพร่ธรรม "จนถึงสุดปลายแผ่นดิน" อย่างกระตือรือร้น ความคิดอันยอดเยี่ยมนี้ทำให้เกิดการเฉลิมฉลองประจำปีของวันแพร่ธรรมสากล ซึ่งเงินที่รวบรวมได้จากชุมชนท้องถิ่นทุกแห่ง สมเด็จพระสันตะปาปาจะทรงนำไปใช้เป็นกองทุนสากลที่สนับสนุนกิจกรรมธรรมทูต

ในบริบทนี้ ข้าพเจ้านึกถึงพระสังฆราชชาวฝรั่งเศส ชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ผู้ก่อตั้งองค์กร ยุวธรรมทูต (Holy Childhood) เพื่อส่งเสริมการแพร่ธรรมในระหว่างเด็กๆ โดยมีคติพจน์ว่า "เด็กประกาศข่าวดีกับเด็ก เด็กสวดภาวนาเพื่อเด็ก เด็กช่วยเด็กทั่วโลก" ข้าพเจ้ายังนึกถึงเจน บิการ์ด ผู้ริเริ่มองค์กรนักบุญ เปโตรอัครสาวก (Society of Saint Peter the Apostle) เพื่อการสนับสนุนบรรดาสามเณรและพระสงฆ์ในดินแดนแพร่ธรรม ทั้งสามองค์กรนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็น "สมณองค์กร" เมื่อหลายร้อยปีก่อน นอกจากนี้ยังอยู่ภายใต้การดูแลและการนำทางของพระจิตเจ้าที่บุญราศีเปาโล มานนา เกิดเมื่อ 150 ปีที่แล้ว ได้ก่อตั้งสมณองค์กรสหพันธธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช (Pontifical Missionary Union) ในปัจจุบัน เพื่อปลูกจิตสำนึกและส่งเสริมจิตตารมณ์การเป็นธรรมทูตท่ามกลางบรรดาพระสงฆ์ นักบวชชายและหญิง และประชากรทั้งมวลของพระเจ้า นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 เองทรงเป็นส่วนหนึ่งของสมณองค์กรนี้ และทรงยืนยันถึงการยอมรับของสันตะสำนัก ข้าพเจ้ากล่าวถึงองค์กร

สนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก(PMS) ทั้งสี่สมณองค์กร สำหรับคุณความดีทางประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของพวกเขา แต่ยังคงส่งเสริมพวกเขาให้ชื่นชมยินดีกับพวกเขาในปีพิเศษนี้ สำหรับกิจกรรมต่างๆที่พวกเขากระทำเพื่อสนับสนุนพันธกิจการประกาศพระวรสารในพระศาสนจักรทั้งในระดับสากลและระดับท้องถิ่น เป็นความหวังของข้าพเจ้าที่พระศาสนท้องถิ่นจะพบว่าในสมณองค์กรเหล่านี้มีวิธีการที่แน่นอนในการสนับสนุนจิตตารมณ์ธรรมทูตในหมู่ประชาชนของพระเจ้า

พี่น้องชายและหญิงที่รัก ข้าพเจ้ายังคงฝันถึงพระศาสนจักรที่เป็นธรรมทูตอย่างครบครันและยุคใหม่ของกิจกรรมธรรมทูตแห่งชุมชนคริสตชน ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของโมเสสที่มีต่อประชากรของพระเจ้าระหว่างการเดินทางของพวกเขาคือ “เราปรารถนาจะให้พระยาห์เวห์ประทานพระจิตของพระองค์แก่ประชากรทั้งปวง และให้เขาทุกคนเป็นประกาศกด้วย” (กตว 11.29) แท้จริงแล้วเราทุกคนในพระศาสนจักรเป็นธรรมทูตอยู่แล้ว โดยทางศีลล้างบาป เป็นประกาศก เป็นประจักษ์พยาน เป็นธรรมทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยพระอนุภาพของพระจิตเจ้า จนสุดปลายแผ่นดิน ข้าแต่พระนางมารีย์ ราชนีแห่งการแพร่ธรรม โปรดอธิษฐานภาวนาเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยเทอญ

กรุงโรม มหาวิหารลาเตรัน

6 มกราคม 2022

สมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

ฟรังซิส